

Sygn. akt VI Ka 478/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Klara Łukaszewska

Protokolant Jolanta Kopeć

po rozpoznaniu w dniu 29 października 2013r.

sprawy **J. M.**

obwinionego z art. 66 § 1 kw

z powodu apelacji, wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 9 lipca 2013 r. sygn. akt II W 2152/12

I. uchyla zaskarżony wyrok wobec obwinionego J. M. i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze do ponownego rozpoznania,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. K. kwotę 516, 60 zł w tym 96, 60 zł podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony obwinionego z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt VI Ka 478/13

UZASADNIENIE

J. M. został obwiniony o to, że:

w dniu 1 maja 2012r. ok. godz. 09.15 w (...) gm. S., woj. (...), podając się za mężczyznę o nazwisku P. z numerem (...) telefonicznie zgłosił interwencję, czym wywołał niepotrzebną czynność funkcjonariuszowi Policji,

tj. o wykroczenie z art. 66§1 kw.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 09 lipca 2013r. (sygn. akt IIW 2152/12):

I. uznał obwinionego J. M. za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku tj. wykroczenia z art. 66§1 kw i za to na podstawie art. 66§1 kw wymierzył mu karę grzywny w wysokości 500 (pięćset) złotych,

II. na podstawie art.624§1 kpk w zw. z art. 119 kpow, zwolnił obwinionego od ponoszenia kosztów postępowania w niniejszej sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa i nie obciążył go opłat.

Z wyrokiem tym nie zgodził się obwiniony. W osobiście sporządzonej apelacji domagał się wyznaczenia mu obrońcy z urzędu, a którego przyznania odmówił mu Sąd I instancji a także wnosił o przesłuchanie świadków. Skarżący nie sformułował wniosków końcowych wniesionego środka odwoławczego, ale jak należy wnosić domagał się uniewinnia od przypisanego mu czynu, kwestionując swoje sprawstwo.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zaskarżony wyrok nie mógł się ostać.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż stosownie do art. 22 k.p.s.w. gdy wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości, obwinionemu, który nie ma obrońcy z wyboru, wyznacza się na jego wniosek obrońcę z urzędu, jeżeli w sposób należyty wykaże, że nie jest w stanie ponieść kosztów obrony bez poważnego uszczerbku dla niezbędnego utrzymania siebie i rodziny. Wyznaczenie, zatem w trybie art. 22 k.p.s.w., obrońcy z urzędu w postępowaniu w sprawie o wykroczenia uzależnione jest od kumulatywnego spełnienia dwóch warunków: niezamieszkania wnioskującego i interesu wymiaru sprawiedliwości. Przepis ten wymaga także, by obwiniony w sposób należyty wykazał pierwszą z przesłanek, przy czym - w odróżnieniu od art. 78 § 1 k.p.k. - uszczerbek w utrzymaniu siebie i rodziny musi być poważny, a więc taki, który w istotny sposób utrudniłby mu niezbędne utrzymanie (por. postanowienie SN z dnia 16 listopada 2011 r. III KZ 77/11 OSNKW 2012/2/20, Biul.SN 2012/2/16).

Obwiniony J. M. w dniu 29 stycznia 2011 r. złożył wniosek o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu, powołując się na swoją sytuację majątkową tj. niski osiągnięty dochód przez siebie i małżonkę (łącznie 920, 95 zł), zły stan zdrowia oraz fakt całodobowej opieki nad synem, cierpiącym na całkowity bezwład czterokończynowy. Na pierwszej rozprawie Sąd I instancji stosownie do art. 22 k.p.s.w. odmówił wnioskowi, podnosząc że obwiniony „nie wykazał w dostateczny sposób, aby zachodziły w stosunku do niego przesłanki z art. 22 k.p.s.w.”

Zaznaczyć jednak należy, iż przepisy art. 22 k.p.s.w. oraz stanowiący jego rozwinięcie § 284 ust. 1 regulaminu urzędowania sądów powszechnych (Dz. U. z 2007 r. Nr 38, poz. 249 ze zm.), nie wymagają udokumentowania sytuacji majątkowej, a tylko należytego wykazania, że obwiniony nie jest w stanie ponieść kosztów obrony bez poważnego uszczerbku dla niezbędnego utrzymania siebie i rodziny. Dlatego też wymóg ten może zostać spełniony przez złożenie pisemnego oświadczenia o stanie majątkowym. (por. postanowienie SN z dnia 25 listopada 2010 r. V KZ 77/11 Biul. PK 2010/9/32). Natomiast jeżeli Sąd I instancji kwestionował rzetelność wskazanego oświadczenia winien wezwać obwinionego do przedłożenia stosownych dokumentów, wyznaczając mu na to odpowiedni termin. Mając zaś na uwadze, iż J. M. zdaje się nie rozumieć o popełnienie jakiego czynu jest obwiniony za czym przemawia treść składanych przez niego wniosków dowodowych a także jego wystąpienie, w czasie których stara się wykazać, że jego sąsiad S. P. „nadal pali w piecu”, co ma zagrażać zdrowiu i życiu jego oraz jego rodziny to należało uznać, że spełniona została również druga przesłanka z art. 22 k.p.s.w. tj. za wyznaczeniem obwinionemu obrońcy przemawiał „interes wymiaru sprawiedliwości”. O ile postawa obwinionego w szczególności w świetle sporządzanych przez niego pism za syna M. M. w ogóle nie powinna skłonić Sądu I instancji do rozważenia przesłanek z art. 21 § 1 pkt. 2 k.p.s.w. i zasięgnięcia w tym celu opinii o stanie zdrowia J. M..

Stąd też zachodzi konieczność uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Niewątpliwie bowiem powyższa obraza przepisów postępowania przez Sąd Rejonowy wiążąca się z naruszeniem prawa do obrony obwinionego miała wpływ na treść orzeczenia. (art. 438 pkt. 2 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.s.w.).

Rozpoznając ponownie sprawę Sąd Rejonowy przeprowadzi przy udziale obrońcy obwinionego postępowanie dowodowe w sprawie. Z uwagi zaś na treść zgłoszonych w postępowaniu odwoławczym wniosków dowodowych zwróci się do policji z zapytaniem czy dysponuje nagraniem zgłoszenia z dnia 1 maja 2012 r.

Na podstawie art. 29 ust. 1 Prawo o adwokaturze zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy koszty nieopłaconej obrony udzielonej obwinionemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

uk